

עין משפט ממכת מנהחות

דנ ב.

עין משפט א.ב. חרמברם הלוי פטיז המוקדשין פטיז ה"ב

וְכֵן כִּל הַמְנֻחוֹת שָׁגַעֲשׂו בְּמִחְשֶׁבֶת שְׁנָוי הַשֵּׁם אֶכְשֶׁרוֹת וְלֹא עָלוּ לִבְעָלִים חוֹזֵן מִמְנַחַת חֹטְא וּמִנַּחַת קְנָאֹת שֶׁאָמַחְשֵׁב בָּאַחַת מִאַרְבַּע עֲבוֹדֹת שֶׁלְהָן מִחְשֶׁבֶת שְׁנָוי הַשֵּׁם פְּסִילּוֹת. שְׁנָוי הַשֵּׁם בְּמִנְחָה כִּי צְדָה. כְּגַן שְׁקָמִץ מִנְחָת נְדָבָה לְשֵׁם מִנְחָת חֹטְא. או מִרְחַשְׁת לְשֵׁם מִחְבָּת. או מִחְבָּת לְשֵׁם מִרְחַשְׁת. וְכֵן כִּל כִּיוֹצֵא בָּזָה:

הרב מ"מ הלי פטוי המוקדשין פטיז'ו ה'גנ

אָסֹור לְחַשֵּׁב בְּקָדְשִׁים מְחַשֵּׁבָה שֶׁאֲינָה נְכוֹנָה כְּמוֹ שָׁיְתָבָאָר. לְפִיכָּךְ זָכָח שְׁשַׁחְטוֹ שֶׁלֹּא לְשָׁמוֹ. אוֹ מְנַחָּה

א. **כسف משנה:** וכן כל המנהחות וכו'. משנה בראש מנהחות כל המנהחות שנמצאו שלא לשמן כשירות אלא שלא עלו לבעים משום חוכבה חזק מנהחת חוטא ומנהחת קנותה. ומ"ש שם חשב באחת ארבע עבודות שלין מהשบท שינוי השם פסולות וכו'. משנה שם (דף י"ב) ובפיג' ביאר רבינו מה הן ארבע עבודות דמנהחות: שינוי השם במנהחה כיצד וכו'. מתברר בוגם, בראש מנהחות:

ב. **כسف משנה:** אסור לחשב בקדשים וכו' לפיכך זבח ששחטו שלא לשמו וכו' חייב להשלים שאר עבדות לשמן וכו'. דיווקא דמתני' ומימרא דרבא בראש זבחים ובריש מנוחות. ומה שכחוב אפילו שחט וקיבול והוליך וכו' חייב לזרוק במחשבה נכוונה. מימרא דרבא בפ"ק דזבחים (דף ז'). ומ"ש רבינו כמו שיתבאר. הוא בפרק י"ז: ומפני מה נשתנה דין החטא והפטחה וכו' בריש זבחים (דף ז') וריש מנוחות (דף ד'):

את הספרים "דרכי היומי עין משפט על הדך" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחנן שליט"א אב"ד בירושלם מעוטרים בהסכמתיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat_aaa@gmail.com

שְׁקָמֶצָה שֶׁלֹּא לְשָׁמָה. בֵּין בִּזְדֻון בֵּין בְּשַׁגָּה. חִיב
לְהַשְׁלִים שֶׁאָר עֲבוֹדוֹת לְשָׁמָן. אַפְלוֹ שְׁחַט וְקִבֵּל וְהוֹלֵךְ
בְּמַחְשָׁבָת שְׁנוּי הַשֵּׁם חִיב לִזְרָק בְּמַחְשָׁבָה נְכוֹנָה. וּמִפְנֵי
מָה גַּשְׁתָּגָה דֵין הַחֲטָאת וְהַפְּסָח מִכֶּל הַזָּבָחִים. וְדֵין מִנְחָת
חוֹטָא וּמִנְחָת קְנָאות מִכֶּל הַמִּנְחָות. מִפְנֵי שְׁעִין עַלְיָהֶם
הַכְּתוּב. הָרִי הוּא אוֹמֵר בְּחֲטָאת יְשַׁחַט אָוֹתָה לְחֲטָאת.
שְׂתָהִיה שְׁחִיטָה לְשֵׁם חֲטָאת. וְכֵן שֶׁאָר עֲבוֹדוֹתָה
לְשָׁמָה. וּנְאָמֵר 'עַל חֲטָאתוֹ שְׂתָעָשָׂה לְשֵׁם אָוֹתָו הַחֲטָאת.
וּנְאָמֵר 'וּכְפֵר עַלְיוֹ' שְׂתָהִיה לְשֵׁם בְּעַלְיָה. וּנְאָמֵר בְּפָסָח
'וְעַשֵּׂית פָּסָח לְה' אֱלֹהֵיךְ' שְׂתָהִיה כָּל עַשְׂיתו לְשֵׁם פָּסָח.
וּנְאָמֵר 'וְאָמַרְתֶּם זְבַח פָּסָח הַו־ּא לְה' שְׂתָהִיה זְבִיכָּתוֹ
לְשֵׁם פָּסָח. הָא אָם שְׁנָה שְׁמוֹ אוֹ שֵׁם בְּעַלְיוֹ פָּסָול.
וּמִנְחָת חוֹטָא הוּא אוֹמֵר מִנְחָה הִיא. וּמִנְחָת סֹטָה
נְאָמֵר 'בַּי מִנְחָת קְנָאות הִיא'. שְׁיַהֲיוּ כָּל מַעֲשֵׂיכָה לְשָׁמָן:

דף ב:

עיין משפט א.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ח"ט

וְכָל מָקוֹם מִן הַמִּזְבֵּחַ כְּשֶׁר לְמַלְיקָתָה. וּבַלְבָד שְׁיִזְהָ דָמָה
לְמַטָּה מִמְּאַמְצָע הַמִּזְבֵּחַ. וְאִם הַזָּה בְּכָל מָקוֹם כְּשֶׁרֶת.
וְהִיא שְׁיִתְן לְמַטָּה מַעַט מִדֵּם הַגְּפֵשׁ: